

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Rådhuspladsen 16

1550 København V

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 8

10. oktober 2016

Indsamling af erfaringer med digitale hovedforhandlinger i straffesager

Opdateret vejledning i udførelse af straffesager for Højesteret

LFFA er kommet på Twitter

Foreningen Oresundsadvokater søger danske forsvarsadvokater

Lovgivning for folketingsåret 2016/2017

Nu skal GPS-observation fremgå af politirapporten

Oprettelse af særskilte bistandsadvokatlister

Kurser hos Danske Advokater med 10 procent rabat for medlemmer af LFFA

Advokatsamfundets Vidensdatabase – Advokatnævnsager om forsvarsadvokater

Høringssvar: Betænkning nr. 1560/2016 om inddragelse af uhensigtsmæssig adfærd i fængsler og arresthuse ved varetægtsfængsling og strafudmåling.

Strakstilhold.

Udvidelse af rygeforbuddet i kriminalforsorgens institutioner m.v.

Øget respekt for det offentlige rum, offentlige myndigheder og personer i offentlig tjeneste m.v.

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 14: Interessekonflikt – Flere advokater fra samme kontor

Meddelelse 15: Hærværk

Meddelelse 16: Forsøg på manddrab – Ung alder (18 år)

Indsamling af erfaringer med digitale hovedforhandlinger i straffesager

Bestyrelsen i LFFA vil gerne høre fra medlemmerne om deres erfaringer med digitale hovedforhandlinger i straffesager.

De indhentede erfaringer vil blive videreformidlet til domstolene og anklagemyndigheden.

Medlemmer bedes indberette erfaringer fordelt efter retskreds som nævnt nedenfor.

Retskreds	Meldes til bestyrelsesmedlem
København, Roskilde, Holbæk	Kim Bagge, kb@baggelaw.dk
Glostrup, Frederiksberg, Lyngby, Hillerød, Helsingør	Lone Refshammer, lr@advokatrefshammer.dk
Nykøbing F., Næstved, Bornholm	Jeppe Søndergaard, jes@maribo.ret-raad.dk
Odense, Svendborg, Sønderborg, Kolding	Vilhelm Dickmeiss, vd@advokatdickmeiss.dk
Esbjerg, Horsens, Aarhus, Viborg, Randers	Bjarne Frøberg, bf@121311.dk
Aalborg, Hjørring, Herning, Holstebro	Bjarne Damm Johansen, bdj@70151000.dk

Der kan læses mere om digitale hovedforhandlinger i straffesager her:

<http://www.domstol.dk/SAADANGOERDU/TILDIGDERER/ADVOKAT/Pages/default.aspx>

Opdateret vejledning i udførelse af straffesager for Højesteret

Vejledning i udførelse af straffesager for Højesteret er netop opdateret og kan læses her:

<http://www.hoejesteret.dk/hoejesteret/vejledninger/Documents/Vejledning%20straffesager%20september%202016.pdf>

LFFA er kommet på Twitter

LFFA har oprettet en profil på Twitter.

Se med her:

<https://mobile.twitter.com/LFFAforsvarsadv>

Foreningen Oresundsadvokater søger danske forsvarsadvokater

Foreningen Oresundsadvokater www.oresundsadvokater.com søger danske forsvarsadvokater, der kan og vil bistå svenske klienter. Det sker iblandt at svenske advokater har behov for at rådføre sig med danske forsvarsadvokater eller har behov for at henvise sager omkring strafferetlige forhold.

Oresundsadvokater er et netværk af uafhængige danske og svenske advokater, der arbejder tværfarligt, men som har en interesse i at lære om hinandens retssystemer, regler og traditioner med det formål, at give klienter med problemstillinger, der vedrører dansk-svenske forhold en bedre rådgivning.

Er du interesseret i at indgå i et sådant netværk, så kontakt Helle Ahlenius Pallesen, der er direktør for foreningen, hap@oresundsadvokater.com

Lovgivning for folketingsåret 2016/2017

Regeringen har den 4. oktober 2016 fremlagt det lovprogram, der bl.a. indeholder forslag, der følger op på regeringsgrundlaget "Sammen for fremtiden" fra juni 2015. Det gælder forslag for bl.a. retsområdet. (http://www.stm.dk/multimedia/Lovprogram_2016-2017_web.pdf)

Forslagene på Justitsministerens område fremgår på side 15-20.

På side 39 under Transportministerens område fremgår følgende:

"Ændring af færdselsloven (Sanktioner for kørsel med hash i blodet og alkoholordningen) (Nov II)

Med lovforslaget foreslås færdselslovens regler om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer ændret, således at sanktionssystemet for hashkørsel bygges op om en trappestigemodel, hvor straffen stiger, jo højere indhold af THC, der konstateres i førerens blod. Endvidere foreslås færdselslovens regler om alkoholændret, således at alkoholen i en række tilfælde anvendes som et alternativ til en ubetinget frakendelse af førerretten. Lovforslaget udmønter aftalen om kørsel i hashpåvirket tilstand og alkohol mellem regeringen (Venstre), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance, Alternativet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fra juni 2016."

Nu skal GPS-observation fremgå af politirapporten

Rigsadvokaten opdaterer nu retningslinjerne for politiets rapporter om teknisk observation. Fremover skal det altid fremgå af politirapporten, om observation af en mistænkt er sket med det blotte øje eller ved teknisk hjælp.

Læs mere her:

<http://www.anklagemyndigheden.dk/nyheder/Sider/nu-skal-gps-observation-fremgaa-af-politirapporten.aspx>

Oprettelse af særskilte bistandsadvokatlister

Fyns Politi har den 5. oktober 2016 udsendt nedenstående skrivelse til de beneficerede advokater på Fyn. Lignende skrivelser er på vej/ er allerede udsendt i resten af landet.

”Regeringen lancerede i januar 2016 udspillet ”Respekt for voldtægtsofre”, der indeholder en række konkrete initiativer, som skal forbedre den samlede indsats mod voldtægt.

Et af initiativerne i udspillet vedrører styrkelse af bistandsadvokaternes rolle ved bl.a. at indføre særskilte bistandsadvokatlister, hvorfra bistandsadvokaterne udfindes.

Det følger af retsplejelovens § 741 b, stk. 3, at politiet kan tilkalde eller kontakte en af de beneficerede advokater til at varetage hvervet som bistandsadvokat, indtil retten måtte have beskikket en advokat for urettede.

De bedes på den baggrund som beneficeret advokat tilkendegive, om De ønsker at blive optaget på den særskilte liste over bistandsadvokater for Odense eller Svendborg Ret, eller om De alene ønsker at stå på den almindelige liste over beneficerede advokater. De bedes sende Deres svar til Fyns Politi pr. mail på fyn-anklagemyndighed@politi.dk senest mandag den 24. oktober 2016. I forbindelse med Deres besvarelse bedes De anføre ovennævnte journalnummer.

Fremover vil advokaterne på bistandsadvokatlisten blive kontaktet først, når politiet har brug for at kontakte eller tilkalde en bistandsadvokat i medfør af retsplejelovens § 741 b, stk. 3. I tilfælde, hvor politiet ikke kan komme i kontakt med en advokat på bistandsadvokatlisten, vil der blive taget kontakt til de øvrige beneficerede advokater.

De advokater, som tilkendegiver, at de ønsker at blive optaget på listen over bistandsadvokater, vil fortsat fremgå af politiets almindelige tilkaldeliste over beneficerede advokater.”

Kurser hos Danske Advokater med 10 procent rabat for medlemmer af LFFA

Danske Advokater har følgende kurser, hvor der til medlemmerne af LFFA ydes 10 procent rabat.

Alle spørgsmål vedrørende kurserne skal rettes direkte til Danske Advokater ved koordinator Linda L. Pedersen lpe@danskeadvokater.dk

LFFA kan ikke besvare spørgsmål vedrørende Danske Advokaters kurser.

18. november 2016: Udvisning, varetægtsfængsling og frihedsberøvelse af udlændinge

<http://www.danskeadvokater.dk/Advokatkurser.aspx?ID=19234&ProductID=PROD2275>

20. januar 2017: Familiesammenføring og tidsubegrænset opholdstilladelse

<http://www.danskeadvokater.dk/Advokatkurser.aspx?ID=19234&ProductID=PROD2276>

30. januar 2017: Kriminelle miljøer og socialisering

<http://www.danskeadvokater.dk/Advokatkurser.aspx?ID=19234&ProductID=PROD2171>

Advokatsamfundets Vidensdatabase – Advokatnævnsager om forsvarsadvokater

Advokatsamfundets Vidensdatabase giver en nem adgang til praksis vedrørende god advokatskik.

Vidensdatabase bliver løbende udbygget med flere kendelser samt domme, artikler og responsa om god advokatskik.

Der kan søges i vidensbasen her:

<http://www.advokatsamfundet.dk/Advokatnaevnet/Afgoerelser/Vidensdatabase.aspx>

Ved en søgning på sager, der vedrører forsvarsadvokater, findes nedennævnte afgørelser. Afgørelserne er oplistet kronologisk.

Advokat mødte beruset op i retten (15. maj 2001)

Indklagede mødte beruset op i retten i en sag, i hvilken han var beskikket som forsvarer. Indklagede erkendte forholdet og blev pålagt en bøde på 2.500 kr.

For sent fremmøde ved hovedforhandling (22. oktober 2001)

Klagen vedrørte indklagedes adfærd i forbindelse med varetagelsen af en straffesag. Indklagede mødte under en længerevarende retssag gentagne gange for sent, trods retsformandens henstillinger. Efter at retsformanden havde gjort indklagede bekendt med, at klage ville blive indgivet, mødte indklagede på ny for sent. Advokatnævnet udtalte bl.a. følgende "Da indklagede trods rettens pålæg om rettidigt fremmøde, er mødt for sent til størstedelen af retsmøder i den omhandlede retssag, og da forsinkelserne ikke er uvæsentlige, findes indklagede at have tilsidesat god advokatskik." Indklagede blev pålagt en bøde på 5.000 kr.

Henvendelse til varetægtsfængslet om forsvarerskifte (19. november 2007)

Advokatnævnet fandt, at det var i strid med god advokatskik, at indklagede rettede henvendelse til en varetægtsfængslet, som der ikke var grundlag for at antage, at indklagede inden anholdelsen havde haft kontakt til om den konkrete sag. Indklagede blev pålagt en bøde. Kendelsen er stadfæstet af landsretten.

Ytring om forurettet i straffesag (16. november 2009)

Indklagede, som var forsvarer i en straffesag, havde til en lokal tv-station efter sagen, hvor tiltalte var blevet idømt fængsel i 2 år og 9 måneder i en voldtægtssag, udtalt: "De tekniske beviser man havde, kunne godt sådan set stamme fra et samleje, altså noget der er sket frivilligt". Denne udtalelse fandt

Advokatnævnet krænkede forurettede. Indklagede fik pålagt en bøde på 10.000 kr.

Advokatrådets klagefrist (30. november 2010)

Advokatrådet blev gjort opmærksom på en sag vedrørende en bistandsadvokats adfærd ved et brev fra Rigsadvokaten af 25. maj 2009 og indgav klage til advokatnævnet den 26. januar 2010. Nævnet lagde til grund, at fristen for indgivelse af klage måtte løbe fra det tidspunkt, hvor Advokatrådet blev bekendt med det påklagede forhold, hvorfor nævnet fandt, at fristen ikke var overskredet.

Advokat påvirkede tiltalts familie med henblik på at blive beskikket (24. oktober 2011)

Advokatnævnet fandt, at en advokat havde tilsidesat god advokatskik ved i forbindelse med en verserende straffesag at have rettet henvendelse til en tiltalts familie med det formål selv at blive beskikket i sagen.

Advokatnævnets manglende kompetence ved klage over beskikket advokats salær (21. februar 2012)

Advokat A havde repræsenteret klager ved en straffesag. Advokat A var beskikket som forsvarer, og hans salær var derfor fastsat af domstolene. Advokatnævnet havde dermed ikke kompetence til at behandle en klage over advokatens salær, hvorfor denne del af klagen blev afvist. Advokatnævnet fandt sig kompetent til at behandle klagen over advokatens adfærd.

Forsvarsadvokats ytringer om forurettet i proceduren ikke i strid med god advokatskik (29. oktober 2013)

En advokat, som var forsvarer for tiltalte i en straffesag, udtalte sig i sin procedure om forurettedes og dennes families forhold, hvilket efterfølgende blev gengivet i pressen. Advokatnævnet frifandt advokaten under henvisning til, at en advokat under en retssag har vide grænser for at fremkomme med ytringer om advokatens og klientens opfattelse af de retlige og faktiske omstændigheder i sagen, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte klientens påstande og anbringender i sagen.

I strid med god advokatskik at fremsende faktura til klientens selskab uden at have indgået en klar aftale med klienten herom (9. april 2014)

En beskikket forsvarer blev pålagt en bøde på 20.000 kr. ved i strid med god advokatskik uden at have indgået en klar aftale med klienten om, at han under straffesagen repræsenterede hende som valgt forsvarer, og at salæret helt eller delvis skulle betales af klientens selskab og uden forinden at frafalde kravet på vederlag af statskassen, at have fremsendt en faktura til klientens selskab. Københavns Byret stadfæstede ved dom af 15. januar 2015 Advokatnævnets kendelse af 9. april 2014.

Ikke "klientfiskeri" ved udlevering af reklameeffekter (28. maj 2014)

En advokat, der var beskikket forsvarer for en klient, der var varetægtsfængslet, sendte reklameeffekter, herunder t-shirt og kasket påtrykt advokatfirmaets hjemmeside og telefonnummer, til sin klient. Advokatnævnet fandt, at udlevering af enkelte reklameeffekter til brug for egne klienter, der opholder sig i et arresthus, ikke kan anses for en overtrædelse af reglerne om god advokatskik, idet der er tale om

almindelige markedsføringstiltag over for egen klient, som ikke kan anses for at være en direkte henvendelse til potentielle klienter. Advokaten blev på den baggrund frifundet.

Ikke "klientfiskeri" ved udlevering af reklameeffekter (28. maj 2014)

En advokat, der var beskikket forsvarer for en klient, der var varetægtsfængslet, afleverede i forbindelse med besøg i arresten reklameeffekter, herunder en hue påtrykt advokatfirmaets navn, til sin klient. Advokatnævnet fandt, at udlevering af enkelte reklameeffekter til brug for egne klienter, der opholder sig i et arresthus, ikke kan anses for en overtrædelse af reglerne om god advokatskik, idet der er tale om almindelige markedsføringstiltag over for egen klient, som ikke kan anses for at være en direkte henvendelse til potentielle klienter. Advokaten blev på den baggrund frifundet.

Ikke "klientfiskeri" ved udlevering af visitkort (28. maj 2014)

En indsat, der ikke var advokatens klient, blev af Kriminalforsorgens personale fundet i besiddelse af advokatens visitkort. Den indsatte oplyste, at han havde fået visitkortet af en anden indsat med en opfordring til at skifte advokat. Advokatnævnet fandt det ikke godtgjort, at advokaten havde udleveret visitkort til andre indsatte end sin egen klient eller til ophængning i arrestens fællesrum, ligesom det ikke var godtgjort, at advokaten havde bedt sin klient om at videregive visitkortet til andre indsatte. På den baggrund fandt Advokatnævnet det ikke godtgjort, at advokaten havde forsøgt at skaffe sig klienter ved henvendelse til en anden advokats klient, og frifandt således advokaten.

Advokatnævnet afviste at behandle en klage over, at en advokat lod sig beskikke som forsvarer på trods af, at en kollega fra samme advokatkontor var beskikket for en medtiltalt (28. november 2014)

Indklagede var af Retten i Aarhus beskikket som forsvarer for klager. En advokat fra samme advokatkontor var desuden beskikket forsvarer for en medtiltalt. Nævnet afviste en klage over interessekonflikt, da det var retten, der havde beskikket indklagede efter retsplejelovens § 735, og efter retsplejelovens § 736 kan retten tilbagekalde en beskikkelse, når det findes nødvendigt i forsvarets interesse. Da det således var retten, der efter retsplejelovens regler foretager beskikkelse og eventuel også kan tilbagekalde en beskikkelse, og da retten efter det oplyste i forbindelse med sagen var i besiddelse af de nødvendige oplysninger til at foretage en vurdering af indklagedes habilitet, havde nævnet ikke kompetence til at behandle denne del af klagen. Nævnet afviste desuden en klage over indklagedes salær, da salæret var fastsat af retten efter retsplejelovens § 741. Advokatnævnet fandt, at det var i strid med god advokatskik, at indklagede, som var advokat i advokatfirmaets afdeling i København, ikke i sin prisoplysning til klager havde oplyst, at klager ville blive pålagt at betale godtgørelse for kørsel og udlæg til bro/færge, idet han af retten var blevet beskikket uden rejseforbehold. Klager blev af retten pålagt ud over salær til indklagede at betale 36.720 kr. inkl. moms for kørsel og udlæg. Nævnet fandt ved sanktionsudmålingen, at det var en skærpende omstændighed, at de oplysninger om udgifter til kørsel og udlæg, som ikke var omfattet af prisoplysningen, udgjorde et væsentligt beløb.

Oplyse om grundlag for forsvarers salær på klients anmodning (30. januar 2015)

Advokatnævnet fandt, at en forsvarer ikke var forpligtet til at sende kopi af sit brev til retten med en opgørelse over det udførte arbejde til brug for rettens salærfastsættelse til sin klient. Derimod burde advokaten på klientens anmodning have sendt en kopi af brevet, således at klienten havde mulighed for at

gøre sig bekendt med grundlaget for salærets fastsættelse.

Advokat, der var beskikket forsvarer, undlod at give møde under hovedforhandlingen af en straffesag ved Østre Landsret (26. juni 2015)

A var beskikket forsvarer for X, der var tiltalt i en straffesag. A anmodede forud for hovedforhandlingen om udsættelse af sagen pga. sygdom hos X, hvilken anmodning blev afvist af Østre Landsret pga. manglende dokumentation for lovligt forfald. Dagen forinden hovedforhandlingen meddelte A Østre Landsret, at X havde instrueret ham i ikke at møde til den berammede hovedforhandling, hvis sagen ikke blev udsat. Efter korrespondance med Østre Landsret meddelte A herefter, at hverken han eller hans klient ville give møde ved hovedforhandlingen den følgende dag. Advokatnævnet fandt, at A ved ikke at give møde ved hovedforhandlingen havde undladt at medvirke til behørig fremme af straffesagen, ligesom han havde forhindret, at sagen kunne behandles efter de regler, der gælder herom. At A handlede efter instruks fra sin klient kunne ikke føre til en ændret vurdering. A havde således handlet i strid med god advokatskik og blev derfor pålagt en bøde på 10.000 kr.

Retten i Aarhus har stadfæstet nævnets kendelse.

Hørings svar

Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

26. september 2016

2016-731-0067, Høring over betænkning nr. 1560/2016 om inddragelse af uhensigtsmæssig adfærd i fængsler og arresthuse ved varetægtsfængsling og strafudmåling

Ved e-mail af 9. september 2016 har Justitsministeriet anmodet om Landsforeningen af Forsvarsadvokaters eventuelle bemærkninger til ovennævnte høring.

Af betænkningens side 15 fremgår det, at Strafferetsplejeudvalget har overvejet, om strafskærpsreglerne bør udvides til også at omfatte varetægtsfængslede, så det ligesom for strafafsonere i almindelighed skal anses for en skærpende omstændighed, hvis gerningen er begået af en person, der er varetægtsfængslet, eller af en tidligere varetægtsfængslet over for institutionen eller en person med ansættelse ved institutionen.

I den anledning kan landsforeningen oplyse, at landsforeningen kan tilslutte sig mindretallets holdning, der lyder således:

”Et mindretal kan ikke anbefale, at strafskærpsreglerne udvides til også at omfatte varetægtsfængslede. Personer, der er varetægtsfængslet, er som udgangspunkt ikke frihedsberøvet, fordi de er fundet skyldige i en strafbar lovovertrædelse. De er som udgangspunkt alene sigtet eller tiltalt for den pågældende kriminalitet eller dømt i første instans ved en dom, der er anket, og i en del tilfælde frafalder sigtelsen eller tiltalen, eller tiltalte bliver frifundet. Kriminalitet begået af en person, der er varetægtsfængslet, bør derfor som udgangspunkt ikke behandles anderledes end kriminalitet begået af f.eks. en person, der er sigtet eller tiltalt, men på fri fod. Hensynet til de ansatte ved institutionen er i forvejen varetaget ved straffelovens bestemmelse om vold og trusler mod offentligt ansatte.”

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet

politikontoret@jm.dk

avn@jm.dk

26. september 2016

Sagsnr. 2016-19203-1002, Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (strakstilhold)

Ved e-mail af 31. august 2016 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om bemærkninger til ovennævnte høring.

Det foreslås, at ikke uddannede politipersonale kan udstede et strakstilhold mod en person, såfremt der er en rimelig grund til at mistænke personen for at have krænket en anden persons fred ved at forfølge eller genere denne person ved kontakt mv. Hidtil har det været et krav for at kunne udstede et tilhold, at der var en begrundet mistanke mod personen og det har været Politidirektøren der udstedte tilholdet. I henhold til forslaget er et strakstilhold en foreløbig afgørelse, der så vidt muligt senest 60 dage efter skal følges op af en endelig afgørelse fra Politidirektøren om tilholdet.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater finder det betænkeligt, at man slækker retssikkerheden for de personer som et tilhold kan rettes mod. Et strakstilhold er en nyskabelse og retssikkerheden slækkes på 2 områder i forhold til de gældende regler om tilhold – dels i forhold til mistankekravet, idet det ikke længere er et krav, at der er en begrundet mistanke mod den pågældende person og dels i forhold til hvem der kan udstede et tilhold, idet det hidtil har været juristerne hos politiet, der udstedte et tilhold. I den forbindelse kan det frygtes, at ikke uddannet politipersonale ikke har den fornødne uddannelsesmæssige baggrund til at overholde de forvaltningsmæssige regler, som skal iagttages, når der skal udstedes et strakstilhold, idet et strakstilhold er en forvaltningsakt.

Endelig finder Landsforeningen det betænkeligt, at der ikke fastsættes en absolut tidsmæssig grænse for et strakstilholds udstrækning, idet landsforeningen finder, at et strakstilhold bør bortfalde, hvis det ikke senest 60 dage efter dets udstedelse følges op af en endelig afgørelse fra Politidirektøren om tilholdet.

På det foreliggende grundlag kan Landsforeningen ikke støtte det fremsatte forslag.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet

jm@jm.dk og mmu@jm.dk

4. oktober 2016

2016-1902-0362, Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om røgfri miljøer og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Udvidelse af rygeforbuddet i kriminalforsorgens institutioner m.v.)

Ved e-mail af 7. september 2016 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) om eventuelle bemærkninger til ovennævnte høring.

LFFA har stor forståelse for og kan tilslutte sig, at ikke-rygere - både personale og indsatte/arrestanter - skal beskyttes mod passiv rygning. Efter foreningens opfattelse er løsningen imidlertid ikke et absolut forbud som foreslået. LFFA skal derfor udtale sig imod lovforslaget.

Indsatte og arrestanter er der ikke frivilligt i institutionerne og i mange tilfælde må antages, at rygere ikke bare efter ønske kan komme udenfor for at ryge. Det er erfaringen fra mange indsatte og arrestanter, at ventetiden for at komme på toilet, til eller fra besøg o.l. allerede ofte er urimelig lang. Senest er personalet også travlt optaget af at undersøge for mobiltelefoner.

For så vidt angår isolationsfængslede bør der i reglerne sikres en ret til at kunne ryge. En isoleret arrestant er på cellen ca. 23 timer i døgnet.

Netop fordi de indsatte og arrestanterne ikke opholder sig frivilligt i institutionerne, må der skelnes mellem den enkeltes celle og besøgsrum. Cellen er den enkeltes "private" rum, hvor rigtig megen tid tilbringes.

Det er LFFA's vurdering, at hovedparten af de indsatte og arrestanter, der ryger, mindst en eller flere gange under en afsoning/varetægtsfængslingsperiode vil blive "kriminaliserede" med disciplinærstraffe. Det må belyses kun at skabe et endnu hårdere miljø for personalet, fordi de indsatte bliver aggressive og irritable, hvis man berører dem deres cigaretter. Nogle af dem er i cellen næsten 23 timer i døgnet.

Det er på den baggrund LFFA's anbefaling, at der i institutionerne sker opdeling i røgfri afdelinger/celler og ikke-røgfri celler/afdelinger så bl.a. ovenstående i videst muligt omfang kan imødegås.

Det er ligeledes LFFA's anbefaling, at evt. tiltag sker i en lang overgangsfase – navnlig i de lukkede fængsler og andre lukkede institutioner og/eller sådan, at der gennemføres en forsøgsordning i de åbne institutioner.

Afslutningsvis finder foreningen anledning til at bemærke, at der ikke sker ændringer i lov om røgfrie miljøer for så vidt angår plejehjem, døgninstitutioner, botilbud og lignende institutioner eller i private hjem, hvor der modtages en offentlig serviceydelse i form af personlig og praktisk hjælp (lovens §§11 og 12), så det virker nærmest som en ekstra straf til rygere, der er fængslede eller afsoner.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

7. oktober 2016

2016-731-0066, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forskellige andre love (Øget respekt for det offentlige rum, offentlige myndigheder og personer i offentlig tjeneste m.v.)

Ved e-mail af 9. september 2016 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) om eventuelle bemærkninger til ovennævnte høring.

I den anledning har LFFA følgende bemærkninger:

De foreslåede ændringer af straffeloven har mest karakter af symbollovgivning, der må antages kun i beskedent omfang at ændre retstilstanden.

For så vidt angår de foreslåede ændringerne i forhold til strafudmåling er der heller ikke fornødent grundlag for dette, idet straffelovens kap. 10 allerede giver rig mulighed for at inddrage skærpende og formildende omstændigheder i de enkelte konkrete sager.

Med hensyn til forslaget (bl.a. nævnt på side 71) om at skærpe straffen for overtrædelse af straffelovens § 121 således, at straffen som udgangspunkt fremover bliver en bødestraf på 5.000 kr., forekommer det som et unødigt højt udgangspunkt for et bødeniveau. Som et eksempel kan nævnes en misbruger på kontanthjælp, der i et øjeblikket fremsætter fornærmelige ord mod en polititjenestemand.

LFFA er positivt indstillet over for muligheden for, at Kriminalforsorgen kan få adgang til at anvende digital kommunikation (sms-beskeder) i forbindelse med påmindelse om indkaldelse til afsoning m.v. Det kan minimere antallet af udeblivelser fra afsoning, som ikke sjældent skyldes, at de personer, der indkaldes til afsoning, ikke får tjekket e-boks.

Med hensyn til forslaget om at indføre bødestraf for udeblivelse fra afsoning skal LFFA bemærke, at der som anført i lovforslaget allerede efter nugældende regler er forskellige konsekvenser af at udeblive fra afsoning. En stramning af reglerne med mulighed for at idømme bødestraf er unødvendig. Der er ofte tale om personer, som i forvejen er meget ringe stillet økonomisk. Effekten af at indføre bødestraf må antages at blive meget begrænset. Som tidligere nævnt skyldes udeblivelser ikke sjældent, at personerne ikke får tjekket e-boks. Kompetencen til at udstede bødeforlæg bør af retssikkerhedsmæssige grunde lægges hos politiet i stedet for hos kriminalforsorgen.

Afslutningsvist skal LFFA i forhold til forslaget om skærpet erstatningsansvar for anstiftere og ledere af farlige opløb bemærke, at det ikke forekommer helt logisk at indsætte reglerne herom sammen med lov om hæftelse for børns erstatningsansvar. En skærpelse af erstatningsansvaret, hvor ansvaret er objektivt i den forstand, at det udløses, uanset om tingskade er forvoldt forsætligt, uagtsomt eller hændeligt af opløbets deltagere, og uanset om det er muligt at identificere den eller de personer, der har forvoldt skaden, er betænkeligt. Det foreslåede regelsæt og behovet herfor i forhold til nugældende regler inden for erstatningsretten bør i hvert fald analyseres nærmere, før end et lovforslag fremsættes.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser har Højesteret afsagt følgende afgørelser af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk):

Landsretten havde ikke anvendt bevisbyrderegler forkert ved bl.a. at lægge vægt på, at T ikke havde givet en sandsynlig forklaring på, hvorledes hans dna blev fundet på indersiden af det opbrudte vindue

Dom afsagt den 14. september 2016, sag 99/2016

T var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 276 i forbindelse med et indbrud begået i en villa. På gerningsstedet var der fundet dna-materiale på et opbrudt vindue. Det fremgik af en erklæring fra Retsgenetisk Afdeling, at dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammede fra tiltalte, end hvis en del af det undersøgte dna ikke stammede fra ham.

Byretten og landsretten dømte tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 276 bl.a. under henvisning til erklæringen fra Retsgenetisk Afdeling samt til, at tiltalte havde forklaret, at han er tilmeldt folkeregistret og færdedes i det pågældende område, at han tidligere er straffet for indbrudskriminalitet, og at han ikke havde givet en sandsynlig forklaring på, hvordan hans dna blev fundet på indersiden af det opbrudte vindue.

Tiltalte ankede landsrettens dom med påstand om frifindelse navnlig under henvisning til, at landsrettens afgørelse er udtryk for en forkert anvendelse af bevisregler, idet landsretten – ligesom byretten – har lagt vægt på, at "tiltalte ikke har givet en sandsynlig forklaring på, hvorledes hans dna blev fundet på indersiden af det opbrudte vindue".

Højesteret fandt, at byretten og landsretten ikke havde anvendt bevisbyrderegler forkert, og tog derfor ikke Ts påstand om frifindelse til følge. Højesteret forhøjede straffen til fængsel i 60 dage.

Dom i straffesag blev ophævet, da en af domsmændene under dele af bevisførelsen fremstod, som om han sov

Dom afsagt den 23. september 2016, sag 56/2016

I en sag om bl.a. seksuelle overgreb blev landsrettens dom ophævet.

Højesteret lagde vægt på, at parterne var enige om, at det kunne lægges til grund, at en domsmand under hovedforhandlingen i landsretten, hvor der blev afspillet videoafhøring af forurettede i sagens hovedforhold, i flere tilfælde fremstod, som om han var faldet i søvn.

Højesteret fandt herefter i overensstemmelse med parternes samstemmende påstande, at landsrettens dom skulle ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling ved landsretten.

En idømt foranstaltning kunne ændres til ambulat psykiatrisk behandling, men der kunne ikke fastsættes en ny længstetid på 5 år for foranstaltningen

Kendelse afsagt den 27. september 2016, sag 115/2016

T var ved byrettens dom af 1. september 2014 straffet med fængsel i 2 år og 6 måneder. Byretten havde samtidig bestemt, at T skulle indlægges på psykiatrisk afdeling, indtil straffen måtte kunne fuldbyrdes. Byretten fastsatte længstetiden for denne foranstaltning til 5 år, idet længstetiden dog ikke kunne overstige længden af den idømte straf.

Byretten og landsretten havde efterfølgende ved kendelse ændret foranstaltningen til ambulat psykiatrisk behandling med mulighed for, at Kriminalforsorgen sammen med overlægen inden for en længstetid på 5 år kunne træffe afgørelse om indlæggelse. Landsretten havde herunder bestemt, at længstetiden skulle regnes fra landsrettens kendelse.

Højesteret tiltrådte byrettens afgørelse om, at den foranstaltning, som T var idømt ved byrettens dom, kunne lempes, således at T skulle undergive sig ambulat psykiatrisk behandling med mulighed for genindlæggelse.

Højesteret udtalte, at byrettens dom måtte forstås således, at længstetiden for foranstaltningen – i strid med straffelovens § 68 a, stk. 1 – var fastsat til 2 år og 6 måneder.

Højesteret fastslog, at straffelovens § 68 a, stk. 1, 3. pkt., gav mulighed for under særlige omstændigheder at fastsætte en ny længstetid på 2 år. Anklagemyndigheden havde imidlertid ikke anført, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, og hverken byretten eller landsretten havde taget stilling til, om sådanne særlige omstændigheder forelå.

På denne baggrund ophævede Højesteret byrettens og landsrettens bestemmelser om ny længstetid, således at længstetiden på 2 år og 6 måneder, som var fastsat ved byrettens dom, fortsat var gældende.

Højesteret fastsatte generel model for beregning af det forventede udbytte af marihuana ved dyrkning af cannabisplanter i skunkvæksthuse

Domme afsagt den 5. oktober 2016, sag 26/2016 og 45/2016

Sagerne drejede sig om to tiltalte, som havde dyrket henholdsvis 33 og 434 cannabisplanter.

Rigsadvokaten har den 25. februar 2015 - på baggrund af en erklæring fra Retsmedicinsk Institut - givet retningslinjer for, hvordan en beregning af det forventede udbytte skal ske, nemlig med udgangspunkt i 46 gram pr. plante, hvorefter der skal foretages et generelt fradrag på 25 % for at tage højde for forhold, der har betydning for udbytte og kvalitet. Det er Retsmedicinsk Instituts vurdering, at udbyttet pr. plante med 95 % sikkerhed vil ligge på 46 gram plus/minus 8 gram.

Højesteret fandt, at der, når et skønnet udbytte af planterne skulle fastslås, kunne tages udgangspunkt i denne generelle beregningsmodel, men at der ved beregningen af det skønnede udbytte – for i højere grad

at tage højde for usikkerhedsfaktorer – skulle tages udgangspunkt i de gennemsnitlige 46 gram med fradrag af 8 gram (dvs. 38 gram), og at der herfra yderligere i overensstemmelse med Rigsadvokatens retningslinjer skulle fradrages 25 % for at tage højde for dødelighed blandt planterne og øvrige usikkerhedsfaktorer.

Højesteret fandt endvidere, at der i hver enkelt sag skal foretages en konkret vurdering af, om der er grundlag for at fravige denne beregningsmodel, herunder hvis cannabisdyrknings i den pågældende sag har haft en uprofessionel karakter. Den konkrete bedømmelse af tiltaltes dyrkningsfaciliteter mv., som landsretten havde foretaget, kunne ikke prøves af Højesteret.

I sag 45/2016 førte beregningsmodellen til, at udbyttet kunne beregnes til 940,5 gram marihuana.

For så vidt angår strafudmålingen fandt Højesteret, at det beregnede udbytte af dyrkning af skunkplanter skal straffes på samme måde som den samme mængde hash.

Højesteret stadfæstede herefter, at denne tiltalte var straffet med en fællesstraf på 3 måneder, som omfattede en reststraf på 64 dage.

I sag 26/2016 udtalte Højesteret, at sagen ikke burde have været gennemført som tilståelsessag i byretten, da tiltaltes tilståelse ikke omfattede det beregnede udbytte. Da tiltalte var enig i, at sagen kunne afgøres på grundlag af den beregningsmodel, Højesteret nåede frem til i den anden sag, blev sagen dog ikke hjemvist til byretten.

For denne tiltalte førte beregningsmodellen til, at udbyttet kunne beregnes til 12,369 kg marihuana. Denne tiltalte havde desuden været i besiddelse af 6 kg færdigproduceret marihuana (skunk) og 48 gram hash.

Højesteret nedsatte i denne sag straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Meddelelse 14 / 2016

Interessekonflikt – Flere advokater fra samme kontor

Retsplejelovens § 736, stk. 2, jf. § 733, stk. 2

F, N og I var sigtede for i forening at have begået røveri og frihedsberøvelse. De var repræsenteret af tre forskellige advokater, hvoraf to af advokaterne var fra samme kontor. Den for N beskikkede forsvarer gjorde gældende, at der var interessekonflikt. På den baggrund og sagens alvorlige karakter samt den omstændighed, at F, N og I var sigtede i samme sagskompleks og i et af de samme forhold, fandt retten, at betingelserne for afbeskikkelse af den ene af de to advokater, der var på samme kontor, var opfyldt.

Københavns byrets kendelse af 19. september 2016, SS 92.19084/2016

”Anklagemyndigheden mod

F

cpr

og

N

cpr

og

I
cpr

Ingen var mødt eller tilsagt.

Der fremlagdes mail af 31. august 2016, fra den beskikkede advokat A1 med anmodning om, at det ikke tillades, at der i sagskomplekset er flere advokater fra samme kontor.

Endvidere fremlagdes mail af 8. september 2016, hvor anklagemyndigheden tilslutter sig advokat A1's anmodning.

Endelig fremlagdes skrivelse af 12. september 2016 fra den beskikkede forsvarer A2, og skrivelse af 14. september 2016 fra den beskikkede forsvarer A3 med bilag.

Retten afsagde sålydende

Kendelse

Advokat A2 og advokat A3 er fra samme advokatkontor og afgørende for, om de kan repræsentere de sigtede F og I i det samme sagskompleks er herefter, om de sigtedes interesser i den konkrete sag er modstridende, eller om der er nærliggende risiko herfor. Den for N beskikkede forsvarer A1 er af den opfattelse, at der er interessekonflikt, og på den baggrund og sagens alvorlige karakter samt den omstændighed, at F, N og I er sigtede i det samme sagskompleks og i et af de samme forhold, finder retten, at betingelserne for afbeskikkelse enten advokat A2 eller advokat A3 efter retsplejelovens § 736, stk. 2, jf. § 733, stk. 2, er opfyldt, hvorfor

bestemmes

F og I må alene være repræsenteret af en advokat fra advokatfirmaet B, og de sigtede og advokaterne A2 og A3 må inden en uge meddele retten hvem af de to advokater, der skal afbeskikkes, og om der er forslag til beskikkelse af en anden advokat i stedet.

Retten hævet."

Meddelelse 15 / 2016

Hærværk

Straffelovens § 291, ordensbekendtgørelsens § 18, jf. § 3, stk. 1

T var tiltalt for hærværk ved i beruset tilstand at have kastet en cykel hen på motorhjemlen af en parkeret personbil. Sagen endte imidlertid med, at T indenretligt vedtog en bøde for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen.

Københavns byret, indenretlig bødevedtagelse den 24. august 2016, rettens nr. SS 80-15586/2016

T var ved anklageskrift af 8. juni 2016 tiltalt for følgende:

”Hærværk jf. straffelovens § 291, stk. 1, ved den 20. marts 2016 kl. 00.40 i beruset tilstand at have kastet en cykel hen på motorhjemlen af en parkeret personbil, XX, der holdt på Pommernsgade ud for nr. X i København, hvorved der skete skade for et endnu ikke opgjort beløb.”

Udskrift af retsbogen for 24. august 2016:

”Anklagemyndigheden
mod
T
Cpr.nr. XXXX94-XXXX

Der blev fremlagt anklageskrift med bilag og bevisfortegnelse. Personlige oplysninger var til stede.

Anklagerfuldmægtig D var mødt for anklagemyndigheden.

Advokat A var mødt som privatantaget forsvarer.

Erstatningsparten E var ikke mødt.

T var mødt og bekræftede navn og fødselsdato.

T blev gjort bekendt med, at han ikke havde pligt til at udtale sig.

Anklageskriftet blev læst op.

T nægtede sig skyldig i hærværk, men erkendte sig skyldig i forstyrrelse af den offentlige orden.

T forklarede, at han havde været på værtshus med sin storebror, og de var ret fulde. De havde drukket en halv kasse påskebryg og shots. De kom op at skændes, og han kastede i den forbindelse en cykel mod sin bror. Han husker ikke om cyklen ramte en parkeret bil. Han kan ikke huske, hvad de skændtes om. Det var ikke hans hensigt at ramme bilen. Der kom en person ud fra en lejlighed, men han kan ikke huske, hvad der skete efterfølgende.

Efter en kort drøftelse oplyste T, at han gerne vil vedtage en bøde på 800 kr. for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen, hvilket anklageren meddelte samtykke til.

T vedtog herefter at betale en bøde på 800 kr. og sagens omkostninger for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 18, jf. § 3, stk. 1, ved i beruset tilstand at have kastet en cykel, der efterfølgende landede på motorhjemlen af en parkeret personbil.

Retten fastsatte forvandlingsstraffen til fængsel i 4 dage.

Sagen sluttet.”

Meddelelse 16 / 2016

Forsøg på manddrab – Ung alder (18 år)

Straffelovens § 237, jf. § 21

T1, der på gerningstidspunktet var 18 år og et par måneder, idømt fængsel i 5 år for forsøg på manddrab.

Dom afsagt af Østre Landsret 12. august 2016, S-489-16

Retten i Glostrup, udskrift af dombogen 10. februar 2016 (rettens nr. 15-10524/2015):

"Anklagemyndigheden
mod
T1
Cpr. nr. XXXX97..og
T2
Cpr. nr. XXXX95

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget 17. september 2015

T1 og T2 er tiltalt for

1
begge

vold efter straffelovens § 244,

ved den 2. maj 2015 omkring kl. 02.20 på Avedøre Station i Hvidovre i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse at have givet M og D knytnæveslag i ansigtet og herefter sparket dem flere gange på kroppen, mens de lå ned.

2.
begge

forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21,

ved umiddelbart efter det i forhold 1 beskrevne i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med knivstik at have forsøgt at dræbe den i forhold 1 nævnte M, der derved pådrog sig 6 stiklæsioner i brystkassen og ryggen blandt andet med blodansamling i venstre lungehule, læsion af tyktarmens fedtvæv, tre læsioner af tyktarmen og tre læsioner af tyndtarmen til følge.

...

Østre Landsrets dombog af 12. august 2016:

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

"Landsrettens begrundelse og resultat"

Forhold 1

8 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter D's troværdige forklaring, der understøttes af politiattesten vedrørende ham, sammenholdt med de øvrige foreliggende oplysninger om de tiltaltes aggressive adfærd både før og efter episoden samt videoovervågning fra tunnelen, finder vi det bevist, at de tiltalte efter fælles forståelse tildelte D et slag i hovedet, så han faldt ned på jorden, og de tiltalte sparkede D og M i hovedet flere gange på kroppen, mens han lå ned. Vi finder de tiltalte handlede i forening og finder herefter, at de tiltalte er skyldige i overtrædelse af straffelovens § 244 i det omfang, det er fastslået af byretten.

1 nævning udtaler:

Jeg finder, at det er uklart, hvad der foregik uden for stationen, efter at de tiltalte og M og D havde mødt hinanden. Jeg finder det derfor ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at de tiltalte er skyldige i forhold 1, og stemmer derfor for at frifinde de tiltalte i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, findes T1 og T2 herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 244 i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Forhold 2

Alle nævninger og dommere finder, at det på baggrund af overvågningsvideoen kan lægges til grund, at M og D efter overfaldet ude foran stationen gik ind i tunnelen og sammen var på vej væk fra de tiltalte, da T1 umiddelbart efter fulgte dem ind i tunnelen, hvor han fremtog en kniv og trak sin hætte op. T1 løb herefter med kniven i hånden efter M og D, og da han nåede op bag M og D, gjorde udfald mod dem, hvorefter M og D fik skubbet T1 ned af trappen med et gelænder i midten, hvor han befandt sig på højre side af gelænderet sammen med M, mens D befandt sig på venstre side af gelænderet sammen med T2, der var kommet løbende derhen.

Det kan endvidere på baggrund af videoovervågningen sammenholdt med de lægelige oplysninger lægges til grund, at T1 efter hurtigt at være kommet op at stå igen med kraftfulde bevægelser stak M 6 gange med kniven på venstre side af brystkassen og ryggen. Under de første knivstik havde både T1 og T2 fat i M, mens de efterfølgende stik blev tildelt, efter at T2 havde sluppet M.

Det lægges efter de lægelige oplysninger til grund, at M ved knivstikkene pådrog sig blodansamling i venstre lungehule, læsion af tyktarmens fedtvæv, tre læsioner af tyktarmen, tre læsioner af tyndtarmen samt læsion af ribben, og at han har været i potentiel livsfare.

På baggrund af hændelsesforløbet i tunnelen og på trappen, som det fremgår af overvågningsvideoen, finder alle nævninger og dommere, at T1 ikke befandt sig i en forsvarsposition, hverken, da han trak kniven, eller da han stak M med kniven, men derimod angreb ham. Efter hændelsesforløbet og henset til den kraft, som T1 lagde i knivstikkene sammenholdt med placering af disse på bryst og ryg, finder alle nævninger og dommere, at T1 må have indset muligheden for, at M ville dø som følge af knivstikkene, og at T1 forholdt sig accepterende hertil og dermed havde drabsforsæt.

Efter hændelsesforløbet, som det fremgår af overvågningsvideoen, finder alle nævninger og dommere, at T1's handlinger ikke blev foretaget i nødværge, jf. straffelovens § 13, stk. 1, og at betingelserne i straffelovens § 13, stk. 2, heller ikke er til stede.

T1 findes herefter skyldig i forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21.

5 dommere og 3 dommere udtaler:

På baggrund af overvågningsvideoen og bevisførelsen i øvrigt finder vi ligesom byretten, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte T2's forklaring om, at han ikke vidste og heller ikke i situationen blev klar over, at T1 havde en kniv fremme og anvendte den. Vi har herved lagt vægt på, at T2 befandt sig et stykke bag T1, hvor han talte med vidnet O, da T1 tog kniven frem og løb efter M og D, samt at T2's deltagelse alene varede få sekunder. Vi finder det således ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed godtgjort, at T2 er skyldig i forhold 2, og stemmer for at frifinde T2 i dette forhold.

4 nævninger udtaler:

Efter bevisførelsen, herunder navnlig videoovervågningen, finder vi det bevist, at T2 er skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Vi har hermed lagt på, at T2 løb efter E i tunnelen, og at han holdt fast i og slog M, mens T1 tildelte M de første knivstik. Vi finder det godtgjort at T2 i situationen var klar over, at T1 havde en kniv og stak M. Vi stemmer derfor for, at T2 er skyldig i forhold 2.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, frifindes T2 herefter i forhold 2.

Thi bestemmes:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes.”

Straffastsættelsen

T1

Der er afgivet 11 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år, 6 stemmer for fængsel i 6 år og 1 stemme for fængsel i 7 år, jf. straffelovens § 237, jf. § 21 og § 244, og jf. § 89.

De voterende, der har stemt for at fastsætte straffen til fængsel i 5 år har lagt vægt på, at T1 kun var 18 år og et par måneder på gerningstidspunktet. Herefter og ud fra en samlet vurdering af omstændighederne i forbindelse med den opståede episode har disse voterende fundet, at straffen bør fastsættes til 5 års fængsel.

De voterende, der har stemt for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år har lagt vægt på de grunde, der er anført af byretten.

Den voterende, der har stemt for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år, har fundet, at der foreligger sådanne skærpende omstændigheder, at straffen bør fastsættes til 7 års fængsel.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

...

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 5 år.

Tiltalte T2 straffes med en fællesstraf af fængsel i 3 måneder. Fuldbyrnelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af,
at T2 ikke begår noget strafbart forhold i prøvetiden
at T2 i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen samt behandling mod misbrug af euforiserende stoffer efter Kriminalforsorgens bestemmelse,
og
at T2 efter Kriminalforsorgens bestemmelse udfører samfundstjeneste i 80 timer inden for en længstetid på 6 måneder.

Byrettens bestemmelse om erstatning stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.”